

“La idea del llibre neix d’un Chabrol i de ‘L’adversari’, d’Emmanuel Carrère”

Damià del Clot i Trias (Vilassar de Mar, Ma-resme, 1973), publica a Cossetània la novel·la *Notes d’un viatge a l’infern*, XVII premi de narrativa Vila de l’Ametlla de Mar. Jurista de formació, ha publicat els llibres *La delegació de funcions del president de la Generalitat*, *La figura del conseller primer* i *L’espai nacionalista a Catalunya (1999-2006): crònica d’un enfrontament*.

—**L’autor de la mort de la seva dona diu al seu advocat que si vol entendre el cas, el perquè, hauria de començar mirant tota la filmografia de Claude Chabrol. Què va ser primer, la trama o els films de Chabrol, a l’hora de pensar en la novel·la?**

—Primer va ser el cinema, abans que la trama. La idea del llibre neix de veure el darrer film de Chabrol, *La fille coupée en deux* i la lectura del llibre d’Emmanuel Carrère *L’adversari*. Però això passa en un moment en què com a advocat rebo l’encàrrec de defensar, tot i que no el vaig acabar assumint, un cas d’homicidi voluntari, amb premeditació, similar al que després recreo aquí.

—**Un dels aspectes destacats de la novel·la és el gran paper que hi fa el sexe, més explícit que en Chabrol. Per què té tant de protagonisme en les relacions de parella?**

—Perquè quan vaig al cinema o llegeixo un llibre, veig descripcions de tota mena però quan arriba el sexe, generalment se salten escenes, les escurcen, i el lector o espectador se les ha d’imaginar. La segona raó seria que en aquesta història en concret, que és una història de gelosia, de desesperació, de venjança, el sexe no es pot deslligar de la violència amb la qual acaba el llibre, sobretot, tenint en compte que el protagonista és una persona malaltissa obsessionada per una model, malaltissa a la vegada. I en tota aquesta història el sexe té un paper clau i perquè el lector ho entengui, el sexe ha de ser descrit amb claredat.

—**El sexe sembla fins i tot que condiciona la personalitat de la model fins al punt que ni se sap ben bé qui s’amaga darrere d’aquell animal sexual.**

—Sí. Jo entenc que darrere la model s’amaga una persona que si bé en aparença és culta i està per sobre d’allò que

TINA BAGLÉ

Damià del Clot i Trias publica a Cossetània la novel·la *Notes d’un viatge a l’infern*, premi Vila de l’Ametlla de Mar.

normalment són les models, es deixa endur pel sexe i acaba allunyant-se del marit perquè vol una persona que li porti més coses en el pla sexual.

—**Ell no sap què fer. No deixant-la, no enviant-la a pastar fang, viu un infern.**

—Exacte. Es debat entre el seny i la rauxa. El seny li diu, deixa-la, oblida-la, però no pot, bé perquè la té al cap, bé perquè la veu constantment a la premsa. L’ombra de la seva dona el persegueix i això ofusca la seva ment. Es dona a la beguda, escolta música amb aires fantasmagòrics, no pot escriure i s’endinsa en la lectura de Lautréamont, poeta maleït que també tenia una personalitat doble. Tot això el fa entrar en un món del qual no pot sortir si no és matant-la. Per això al final del llibre diu que el crim és un acte d’alliberació per a ell. Com al film de Chabrol, acaba amb la consciència tranquil·la. L’escriptor es crea una atmosfera que després la fa propícia per a executar el crim.

—**Per què no heu optat per la confecció personal directa i utilitzeu l’advocat d’intermediari?**

—Era una altra opció. Però de fet no fa una confessió i l’advocat ja ho sap tot amb detall perquè ha d’assumir la seva defensa.

—**Hi ha una lliçó moral, en tot això?**

—Crec que sí. Que en un moment o altre, i això es pot aplicar a tothom donades unes circumstàncies, en un context personal determinat i unes causes que ho facin possible, tothom pot fer una bogeria. No vull dir un homicidi premeditat com aquest, però sí coses que en una situació normal no faríem. Tenim aquí un escriptor d’èxit, amb un estatus social alt, que critica programes del cor de televisió i en un moment determinat es converteix en un d’aquests personatges que critica.

—**No ens trobem davant un masoquista? Intenta continuar amb ella, tot i saber que l’enganya.**

—Sí. A vegades l’amor ja ho té, això. Tot i saber que és una història sense futur, t’enganyes i vols continuar. Una persona enamorada, quan aquest amor no és correspost, no deixa de ser una persona masoquista.

Lluís Bonada